

[Niels Ravn.]

i fjor, 50,4 mill. kr. Vi ved jo, at der antagelig ikke inden for lovens rammer er mulighed for at anvende dette beløb. Det skyldes måske, at lovens rammer er for snævre med hensyn til at yde lån til sammenlægninger. Jeg tænker her på 35 ha-grænsen, der stort set er den, vi i administrationen benytter, når vi afgør, om der skal ydes lån. Jeg vil derfor spørge ministeren, om han kunne tænke sig at gå op over de 35 ha, for det er jo en opfattelse, der i høj grad støttes af det konservative folkeparti, at landbrugets strukturrationalisering rammes ved at bibeholde denne grænse, og når disse midler nu er til rådighed og de efterhånden anvendes udelukkende i strukturrationaliseringens tjeneste, har vi i det konservative folkeparti ikke noget at indvende imod, om man fuldt udnyttede den mulighed, som her er til stede.

Må jeg lige i anledning af hr. Chr. Rasmussens bemærkninger om pantsætningsgrænsen sige, at jeg i og for sig er enig med hr. Chr. Rasmussen i, at vi her bevæger os på kanten af det, der kan være rimeligt, men vi må jo samtidig være klar over, og det vil jeg gerne også sige til hr. Chr. Rasmussen, at hvis vi sænker denne grænse, så må vi samtidig øge kravet til egenkapital, hvis der skal være mulighed for at kunne finansiere på de områder, hvor der nu finansieres via denne lov. Det må vi bare være klar over.

Det andet spørgsmål, hr. Chr. Rasmussen strejfedede, var spørgsmålet jordbank og i den forbindelse sammenlægningsmulighederne. Jeg forstod på hr. Chr. Rasmussen, at han ikke var særlig interesseret i begrebet en jordbank. Også her kan vi være enige.

Sammenlægningerne, erkender jeg som hr. Chr. Rasmussen, strander i dag ofte — og for ofte — på det, vi kalder beliggenhedsproblemet. Jeg tror imidlertid ikke, vi skal løse dette spørgsmål via en jordbank, men vi kunne måske løse det ved i stærkere grad at tage jordfordelingsloven i brug, og jeg vil gerne også henlede ministerens opmærksomhed på, at her er et problem, som vi kommer til at tage med ind i vore overvejelser. For jeg er enig med hr. Chr. Rasmussen i, at for mange sammenlægninger, som ud fra alle andre synspunkter i og for sig er fornuftige, strander på dette ene, be-

liggenhedsspørgsmålet, og det skulle vi se om vi kunne finde en løsning på.

Med disse bemærkninger kan også jeg tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Niels Eriksen: Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til det fremsatte lovforslag.

Jeg er godt tilfreds med, at landbrugsministeren i sin fremsættelsestale har givet udtryk for, at regeringen ikke agter at give tilslutning til oprettelse af nye landbrug i 1969-70. Det kan jo ikke være rigtigt, når vi ved, at der i øjeblikket nedlægges omkring 7.000 brug om året, at vi så samtidig opretter mindre landbrug. Men dermed er vi jo ved benyttelsen af de midler, der bliver stillet til rådighed. De midler skulle jo gerne komme til at virke bedst muligt for landbruget, og dér er jeg enig med hr. Niels Ravn, når han peger på, at vi jo har en fri sammenlægningsgrænse på 35 ha, og at man almindeligvis ikke giver lån ved sammenlægninger ud over denne grænse. Jeg mener, denne grænse er lovlig snæver.

Jeg ville også gerne have, at der blev mulighed for at give lån til staldforbedringer. Det er jo landbrugets produktionsforhold, vi skal tilgodese med en sådan lovgivning, og vi ved, at der i dag findes alt for mange dårlige stalde — her tænker jeg i særdeleshed på svinestalde. Vi kender fra slagterierne, at der gøres anmærkninger for omkring 10 pct. af svineleverancerne, og det vil sige, at procenten mange steder ligger meget højere end gennemsnittet. Det betyder, at de, der leverer disse svin, får en meget ringe betaling for dem, og dermed går hele niveauet for indtægten på svineholdet meget stærkt ned. Vi ved, at de sygdomme, som betinger det — det er almindeligvis lungesyge- og nysesyge osv. — ikke kan bekæmpes effektivt, hvis ikke staldforholdene bliver forbedret. Derfor vil jeg gerne, at vi på et eller andet tidspunkt i nær fremtid får hovedloven til behandling og dér også tager disse ting ind i vore overvejelser, sådan at der bliver mulighed for at hjælpe landbruget med de penge, vi har til rådighed, i stærkere grad, end tilfældet er nu.

Jeg ved meget vel, at landbokommissionen arbejder med disse problemer, men jeg vil henstille til landbrugsministeren, at han måske over for landbokommissionen rykker